

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: J. J., narozený X, bytem X,
zastoupený: JUDr. Ing. Pavel Cink, LL.M., MBA, advokát se sídlem
Veleslavínova 33, 301 00 Plzeň.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, Křížová 25,
225 08 Praha 5

v řízení o žalobě ze dne 22.12.2021 proti rozhodnutí žalované ze dne 4.11.2021 č.j. X o
invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 4.11.2021 č.j. X se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 5.445,-Kč ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Ing. Pavla Cinka, LL.M., MBA, na účet číslo 2400366983/2010, VS 4362.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 22.12.2021 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 4.11.2021 č.j. X, jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 14.7.2021, kterým byla zamítnuta jeho žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního

zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-sever ze dne 23.6.2021 není invalidní, neboť nejde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. V odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 4.11.2021 žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 25.10.2021 bylo zjištěno, že žalobce není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1b) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20% a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu a se zohledněním náročnosti profese byla zvýšena dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky tato hodnota o 10 procentních bodů, takže celkově činí 30%, proto nebylo námitkám žalobce vyhověno.

2. **Žalobce v žalobě** mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, kdy namítal zejména nedostatečné posouzení jeho zdravotního stavu, který stručně popsal, s tím, že je u něho plánovaná další operace, a vyjádřil, že dle něho žalovaná jeho zdravotní stav nesprávně posoudila a rozhodla, proto se tedy jedná o nezákonné rozhodnutí vydané na základě nesprávně zjištěného skutkového stavu. V důsledku zmíněných zdravotních komplikací je žalobce nadále ve značné míře omezen v pohybu a není možné, aby vykonával běžné činnosti, chodil do práce a zejména záda, levou ruku a pravou nohu více namáhal. Požadoval vypracování revizního znaleckého posudku, který by korespondoval s jeho skutečným zdravotním stavem, kdy by míra poklesu pracovní schopnosti měla činit 35-50% a tudíž by se jednalo minimálně o invaliditu prvního stupně. Závěrem bylo navrženo zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 4.11.2021 a vrácení věci žalované k dalšímu řízení; současně byla požadována náhrada nákladů řízení bez specifikace.
3. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu OSSZ Plzeň-sever** vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 23.6.2021 vyplývá, že se u žalobce nejednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Naproti tomu ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 25.10.2021 ČSSZ-pracoviště Plzeň vyplývá, že žalobce nebyl uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1b) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu 20%, která byla ve smyslu § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšena o 10% na celkových 30%.
4. **Žalovaná** ve svém vyjádření k žalobě dne 11.1.2022 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení; za současného skutkového stavu setrvala žalovaná na rozhodnutí ze dne 4.11.2021 a navrhla zamítnutí žaloby. Ze zasláního dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 4.11.2021 bylo podle dodejky žalobci doručeno dne 5.11.2021.
5. Následně **žalobce v podání ze dne 11.2.2022** vyjádřil svůj názor na vyjádření žalované ze dne 11.1.2022, ač mu bylo zasláno pouze na vědomí, přičemž setrval na svém názoru vyjádřeném v žalobě, že došlo k nesprávnému posouzení jeho zdravotního stavu. Také nesouhlasil s názorem žalované, která navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
6. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém

případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 15.3.2022 za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie i žalobce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že **k datu 21.12.2021 byl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně** dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. Dále bylo uvedeno, že dle doložené zdravotní dokumentace a z vyšetření ortopedem při jednání komise byl u žalobce zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je LI syndrom bilat., více vlevo, rad. L3, L4, iritačně zánikový na podkladě víceetážové stenozy dolní páteře dle MR vyšetření, CB syndrom vlevo, rad. C6, C7 na podkladě foraminální stenozy C5/6 a C6/7 dle MR vyšetření, středně těžká porucha statiky a dynamiky krčního a bederního úseku páteře, recidivující projevy kořenového dráždění, což vyplývá z doložených neurologických nálezů, ortopedických nálezů a rehabilitačních nálezů. Komise konstatovala, že u žalobce se jedná o středně těžké funkční postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1c) přílohy k vyhlášce, pro které se stanovuje míru poklesu pracovní schopnosti 35% při rozmezí 30 - 40% a v tomto zhodnocení poklesu pracovní schopnosti již zohlednila ostatní doložená onemocnění, zejména gonartrosu II.- III. st. bilat. Také bylo uvedeno, že není důvod pro použití § 3 ani § 4 odstavce 1 citované vyhlášky. S ohledem na zjištěný průběh onemocnění, zdravotní stav a funkční postižení komise konstatovala, že není v souladu s posudkovým zhodnocením OSSZ Plzeň-sever ani námitkového řízení ve smyslu nepřiznání invalidity. Komise nesouhlasila s hodnocením OSSZ Plzeň-sever, že se u žalobce nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona, kdy lékař OSSZ vyhodnotil odlišně celkový zdravotní stav a použil odlišná posudková kritéria a nebylo zhodnoceno funkční postižení hybnosti páteře. Rovněž komise nesouhlasila s posudkovým hodnocením námitkového řízení, kdy bylo uvedeno, že u žalobce se jedná o lehké funkční postižení více úseků páteře a stanovilo míru poklesu pracovní schopnosti 20%, resp. při navýšení o 10% pro další onemocnění tedy 30%. Vzhledem k prokazatelnému funkčnímu postižení jak klinickými nálezy, tak zobrazovacími vyšetřeními, a i vlastním vyšetřením odborným ortopedem při jednání komise, lze konstatovat, že klinický stav odpovídá středně těžkému funkčnímu postižení. Dle komise žalobce není schopen práce spojené s větší fyzickou námahou, v dlouhodobě neměnné poloze, s manipulací s těžkými břemeny, delší stáním a chůzí, je schopen lehčí fyzické práce spíše na zkrácený úvazek a po vzniku invalidity prvního stupně vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Datum vzniku invalidity komise stanovila 21.12.2021 (neurologickým nálezem).

7. Vzhledem k tomu, že zdravotní stav žalobce byl v této věci posuzován k datu 4.11.2021, ale datum vzniku invalidity bylo stanoveno dnem 21.12.2021, soud po doručení posudku PK MPSV ze dne 15.3.2022 (doručen dne 6.4.2022) vyžádal dne 7.4.2022 doplnění posudku PK MPSV za účelem upřesnění data vzniku invalidity žalobce.
8. Dne 19.5.2022 bylo soudu doručeno doplnění posudku PK MPSV ze dne 13.5.2022, němž komise uvedla, že **správné datum vzniku invalidity prvního stupně žalobce je dnem 27.7.2021**, tj. neurologickým nálezem prokazujícím středně těžké funkční postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1c) přílohy k vyhlášce, pro které se stanovuje

míru poklesu pracovní schopnosti 35% při rozmezí 30 - 40%; lhůta platnosti posudku (lhůta KLP): 1.6.2023. Dále komise uvedla, že vznik invalidity byl odůvodněn doloženými lékařskými nálezy, zejména neurologickými nálezy. Stěžejní neurologické nálezy byly ze dne 27.7. a z 21.12.2021. Oba nálezy byly zcela shodné stran objektivních klinických nálezů i diagnostických závěrů, a komise nedopatřením stanovila datum vzniku invalidity prvního stupně dnem 21.12.202, za což se omluvila. (*Stejnopis posudku i jeho doplnění byl doručen straně žalobce i žalované.*)

9. **S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona** následující:

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

10. V § 3 odst. 1 uvedené vyhlášky je stanoveno: V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (podle § 4 odst. 1 téže vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů). V této věci však podmínky pro zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti byly shledány pouze v řízení o námitkách (viz shora).

11. Dle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

12. Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

13. Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo

vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

14. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 4.11.2021, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).
15. Žalobce se podanou žalobou domáhal přiznání invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 15.3.2022 a jeho doplnění ze dne 13.5.2022 má soud za prokazané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ (4.11.2021) se u žalobce jednalo o invaliditu prvního stupně s datem vzniku 27.7.2021, proto je **žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 4.11.2021 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku)** pro vady řízení spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV a jeho doplnění zdravotní stav žalobce od 27.7.2021 a tedy k 4.11.2021 odpovídal prvnímu stupni invalidity, když míra poklesu jeho pracovní schopnosti činila 35%, avšak lékařem ČSSZ byla přiznána pouze míra poklesu 30% a dle lékaře OSSZ se ani nejednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav (viz shora).
16. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobce je dle posudku PK MPSV ze dne 15.3.2022 a jeho doplnění ze dne 13.5.2022 invalidní pro invaliditu prvního stupně od 27.7.2021, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik invalidity prvního stupně (od uvedeného data), čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 25.5.2022 č.j. 16 Ad 81/2021-85, když rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydala žalovaná v případě zjištění vzniku invalidity žalobce již v řízení o podaných námitkách, přičemž podkladem pro obě vydaná rozhodnutí žalované byly posudky lékaře OSSZ a ČSSZ shora uvedené.
17. Soud neshledal rozhodnutí nezákonné, jelikož bylo vydáno oprávněným správním orgánem a rozhodováno bylo v souladu s platnou právní úpravou dle příslušných výše citovaných právních předpisů, tudíž tato námitka žalobce není důvodná.
18. V zákoně o důchodovém pojištění a jeho prováděcích předpisech jsou konstruovány podmínky, které musí pojištěnec splnit, aby mu mohla být přiznána výplata invalidního důchodu, velmi striktně. Při posuzování nároku na invalidní důchod je tedy možno vycházet pouze ze zdravotního stavu žadatele (pojištěnce), tedy přiznané invalidity, za současného splnění další zákonné podmínky, a to potřebné doby pojištění stanovené v § 40 odst. 1 písmeno f) a odst. 2 zákona: Potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod u pojištěnce ve věku nad 28 let činí pět roků a zjišťuje se z období před vznikem invalidity, a to z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků.
19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož

má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Zástupce žalobce v podání ze dne 23.5.2022 požadoval náklady řízení v celkové výši 7.865,-Kč a to za 5 úkonů právní služby á 1.000,-Kč , tj. 5.000,-Kč a za 5 režijních paušálů á 300,-Kč, tj. 1.500,-Kč i DPH 21% ve výši 1.365,-Kč (z částky 6.500,-Kč), neboť je jeho plátcem (připojena kopie rozhodnutí Finančního úřadu pro Plzeňský kraj ze dne 19.2.2013). Nárok je oprávněný, ale nikoli v požadovaném rozsahu, jelikož jako oprávněné jsou toliko úkony v řízení před soudem, tj. převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby ze dne 22.12.2021 a vyjádření ze dne 11.2.2022, proto soud přiznal celkem částku 5.445,-Kč za tři úkony právní služby výše uvedené, jež je zcela v souladu s § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d), § 13 odst. 3 i § 14a odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif. Uvedenou částku je povinna žalovaná uhradit k rukám zástupce žalobce ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a odst. 1, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 25. května 2022

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně